

Order of Laws in Mishpatim Section: Debarim 19-26

=	וְלֹא תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שְׁנָא:	9&6 ל' א תרצח
=	וְלֹא תִחַמְדַּ אִשְׁתִּי רַעַךְ	10a&7 וְלֹא תִנְאַף
=	וְלֹא תִתְאַנֶּה בֵּית רַעַךְ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׂוּרוֹ וְחַמֵּי רֹוּ וְכֹל אֲשֶׁר לְרַעַךְ:	10b&8 וְלֹא תִגְבֹּב

Killing .9&6

Homicide (1

יט

א כּי-יִכְרִית יְדוּד א-לֵהֵיךָ, אֶת-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר יְדוּד א-לֵהֵיךָ, נִתְּנוּ לְךָ אֶת-אַרְצָם; וּיְרִשְׁתֶּם, וַיִּשְׁבְּתָ בְּעָרֵיהֶם וּבְבָתֵיהֶם. **ב** שְׁלוֹשׁ עָרִים, תִּבְדִּיל לְךָ: בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ--אֲשֶׁר יְדוּד א-לֵהֵיךָ, נִתְּנוּ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ. **ג** תִּכְוִן לְךָ, הַדֶּרֶךְ, וּשְׁלֹשֶׁת אֶת-**גְּבוּל** אֲרָצְךָ, אֲשֶׁר יִנְחִילְךָ יְדוּד א-לֵהֵיךָ; וְהָיָה, לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-רָצַח. **ד** וְזֶה דְבַר הַרְצָח, אֲשֶׁר-יָנוּס שָׁמָּה נָחִי: אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת-רַעְהוּ בְּבַלִּי-דַעַת, וְהוּא לֹא-שָׂנֵא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשִׁם. **ה** וְאֲשֶׁר יִבֵּא אֶת-רַעְהוּ בִיעָר, לַחֲטֹב עֵצִים, וּנְדָחָה יָדוּ **בְּגִזּוֹן לְכָרֵת הַעֵץ**, וְנָשַׁל הַפְּרִזָּל מִן-הָעֵץ וַיִּמָּצֵא אֶת-רַעְהוּ וּמָת: הוּא, יָנוּס אֶל-אֶחָת הָעָרִים-הָאֵלֶּה--נָחִי. **ו** פֶּן-יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצָח, כִּי-יָחַס לְבָבוֹ, וְהִשְׁיגוּ כִּי-יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ, וְהִכְהוּ נַפְשׁ; וְלוֹ, אִין מִשְׁפֹּט-מָוֶת, כִּי לֹא שָׂנֵא הוּא לוֹ, מִתְּמַל שְׁלֹשִׁם. **ז** עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְךָ, לֵאמֹר: שְׁלֹשׁ עָרִים, תִּבְדִּיל לְךָ. **ח** וְאִם-יִרְחִיב יְדוּד א-לֵהֵיךָ, אֶת-**גְּבוּלְךָ**, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לְאַבְתָּיךָ; וְנִתְּנוּ לְךָ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר דָּבַר לָתֵת לְאַבְתָּיךָ. **ט** כִּי-תִשְׁמַר אֶת-כָּל-הַמְצָוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְדוּד א-לֵהֵיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו, כָּל-הַיָּמִים--וַיִּסְפָּךְ לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים, עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה. **י** וְלֹא יִשְׁפֹךְ, **דָּם נָקִי, בְּקֶרֶב** אֲרָצְךָ, אֲשֶׁר יְדוּד א-לֵהֵיךָ נִתְּנוּ לְךָ נַחֲלָה; וְהָיָה עָלֶיךָ, דָּמִים. {פ}

יא וְכִי-יְהִיֶּה אִישׁ, שָׂנֵא לְרַעְהוּ, וְאַרְבַּ לּוֹ וְקָם עָלָיו, וְהִכְהוּ נַפְשׁ וּמָת; וְנָס, אֶל-אֶחָת הָעָרִים הָאֵלֶּה. **יב** וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ, וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם; וְנִתְּנוּ אֹתוֹ, בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם--וּמָת. **יג** לֹא-תַחֲוֶס עֵינֶיךָ, עָלָיו; וּבַעֲרַתְךָ **דָּם-הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל**, וְטוֹב לְךָ. {ס}

יד לֹא תִסְגִּי **גְּבוּל** רַעַךְ, אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשִׁינִים--בְּנַחֲלֶתְךָ, אֲשֶׁר תִּנְחַל, בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר יְדוּד א-לֵהֵיךָ נִתְּנוּ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ. {ס}

טו לֹא-יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ, לְכָל-עוֹן וּלְכָל-חַטָּאת, בְּכָל-חַטָּא, אֲשֶׁר יַחֲטֵא: עַל-פִּי שְׁנֵי עֵדִים, אוֹ עַל-פִּי שְׁלֹשֶׁה-עֵדִים--יָקוּם דְּבַר. **טז** כִּי-יָקוּם עַד-חֶמֶס, בְּאִישׁ, לַעֲנוֹת בּוֹ, סָרְהָ. **יז** וְעִמְדוֹ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לִהֵם הַרִיב, לִפְנֵי יְדוּד, לִפְנֵי הַכְּהֵנִים וְהַשֹּׁפְטִים, אֲשֶׁר יִהְיוּ בְּיָמֵים הָהֵם. **יח** וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים, הַיָּטִב; וְהִנֵּה עַד-שִׁקָר הָעֵד, שִׁקָר עֵנָה בְּאִחָיו. **יט** וְעִשִּׂיתֶם לוֹ, כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאִחָיו; וּבַעֲרַתְךָ הַרְעָ, **מִקֶּרְבְּךָ**. **כ** וְהִנְשָׂאֲרִים, יִשְׁמְעוּ וַיִּכְאוּ; וְלֹא-יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד, כַּדְּבַר הַרְעָ הַזֶּה--בְּקֶרְבְּךָ. **כא** וְלֹא תַחֲוֶס, עֵינֶיךָ: נַפְשׁ בְּנַפְשׁ, עֵין בְּעֵין שׁוֹ בְּשׁוֹ, יָד בְּיָד, רֶגֶל בְּרֶגֶל. {ס}

War (2

כ

א כִּי-תִצָּא לְמִלְחָמָה עַל-אֹיְבֶיךָ, וְרָאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רֵב מִמֶּךָ--לֹא תִירָא, מֵהֶם: כִּי-יְדוּד א-לֵהֵיךָ עִמָּךְ, הַמַּעֲלָךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם. **ב** וְהָיָה, כְּקֶרְבְּכֶם אֶל-הַמִּלְחָמָה; וְנִגַּשׁ הַכְּהֵן, וְדָבַר אֶל-הָעָם. **ג** וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֲתֶם קָרְבִים הַיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל-אֹיְבֵיכֶם; אֶל-יָרֵךְ לְבַבְכֶם, אֶל-תִּירָאוּ וְאֶל-תַּחֲפוּזוּ וְאֶל-תַּעֲרָצוּ--מִפְּנֵיהֶם. **ד** כִּי יְדוּד א-לֵהֵיכֶם, הִהְלַךְ עִמָּכֶם--לְהַלְחֵם לָכֶם עִם-אֹיְבֵיכֶם, לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. **ה** וְדָבְרוּ הַשְּׂטָרִים, אֶל-הָעָם לֵאמֹר, מִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר **בָּנָה בַּיִת-חֲדָשׁ** וְלֹא חֲנָכוֹ, יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ: פֶּן-יָמוּת, בְּמִלְחָמָה, וְאִישׁ אַחֵר, יִחְנְכֵנוּ. **ו** וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר-נָטַע כָּרֶם, וְלֹא חָלְלוֹ--יֵלֶךְ, וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ: פֶּן-יָמוּת, בְּמִלְחָמָה, וְאִישׁ אַחֵר, יִחְלְלֵנוּ. **ז** וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַרְשָׁה אִשָּׁה, וְלֹא לָקַחָהּ--יֵלֶךְ, וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ: פֶּן-יָמוּת, בְּמִלְחָמָה, וְאִישׁ אַחֵר, יִקְחֶנָּה. **ח** וְיִסְפוּ הַשְּׂטָרִים, לְדַבֵּר אֶל-הָעָם, וְאָמְרוּ מִי-הָאִישׁ הַיָּרָא וְרַךְ הַלְלָב, יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ; וְלֹא יִמַּס אֶת-לִבָּב אַחָיו, כְּלָבְבוֹ. **ט** וְהָיָה כָּכֵלֶת הַשְּׂטָרִים, לְדַבֵּר אֶל-הָעָם; וּפְקֹדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת, בְּרֵאשׁ הָעָם. {ס}

י כִּי-תִקְרַב **אֶל-עִיר, לְהַלְחֵם עָלֶיהָ**--וְקִרְאתָ אֲלֶיהָ, לְשָׁלוֹם. **יא** וְהָיָה אִם-שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ, וּפְתָחָה לְךָ: וְהָיָה כָּל-הָעָם הַנִּמְצָא-בָּהּ, יִהְיוּ לְךָ לְמַס--וְעַבְדוּךָ. **יב** וְאִם-לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ, וְעִשְׂתָּה עִמָּךְ מִלְחָמָה--וַיִּצְרַתְךָ,

¹ The law requiring two witnesses is also connected to the law of asylum cities in Num 35:30. There is much discussion there as well of the borders of Israel and of each tribe (Num 34) and the importance of not letting one tribe take from the land of another (Num 36).

עליה. יג ונתנה ידוד א-להיך, בידך; והכית את-כל-זכורה, לפי-חרכב. יז רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר, כל-שללה--תבז לך; ואכלת את-שלל איביך, אשר נתן ידוד א-להיך לך. טו כן תעשה לכל-הערים, הרחוקות ממך מאד, אשר לא-מערי הגוים-האלה, הנה. טז רק, מערי העמים האלה, אשר ידוד א-להיך, נתן לך נחלה--לא תחיה, כל-נשמה. יז כי-החרם תחרימם, החתי והאמרי הננעני והפריזי, החוי, והיבوسی--כאשר צוך, ידוד א-להיך. יח למען, אשר לא-ילמדו אתכם לעשות, ככל תועבתם, אשר עשו לא-להיכם; וחטאתם, ליהוה א-להיכם. {ס}

יט כי-תצור אל-עיר זמים רבים להלחם עליה לתפשה, לא-תשחית את-עצה לנדה עליו גרזן--כי ממנו תאכל, ואתו לא תכרת: כי האדם עץ השדה, לבא מפניך במצור. כ רק עץ אשר-תדע, כי-לא-עץ מאכל הוא--אתו תשחית, וכרת; ובנית מצור, על-העיר אשר-הוא עשה עמך מלחמה--עד רדתה. {פ}

Other (3

כא

א כי-ימצא חלל, באדמה אשר ידוד א-להיך נתן לך לרשתה, נפל, בשדה: לא נודע, מי הכהו. ב ויצאו זקניך, וישפטי; ומדדו, אל-הערים, אשר, סביבת החלל. ג והיה העיר, הקרבה אל-החלל--ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר, אשר לא-עבד בה, אשר לא-משכה, בעל. ד והורדו זקני העיר ההוא את-העגלה, אל-נחל איתן, אשר לא-יעבד בו, ולא יזרע; וערפו-שם את-העגלה, בנחל. ה ונגשו הכהנים, בני לוי--כי בס בחר ידוד א-להיך לשרתו, ולבדך בשם ידוד; ועל-פיהם יהיה, כל-ריב וכל-נגע. ו וכל, זקני העיר ההוא, הקרבים, אל-החלל--ירצו, את-זדיהם, על-העגלה, הערופה בנחל. ז וענו, ואמרו: זדינו, לא שפכה (שפכו) את-הדם הזה, ועינינו, לא ראו. ח פפר לעמך ישראל אשר-פדית, ידוד, ואל-תתן דם נקי, בקרב עמך ישראל; ונפפר להם, הדם. ט ואתה, תבער הדם הנקי--מקרבך: כי-תעשה הנשר, בעיני ידוד. {ס}

י כי-תצא למלחמה, על-איביך; ונתנו ידוד א-להיך, בידך--ושבית שביו. יא וראית, בשביה, אשת, קפת-תאר; וחשקת בה, ולקחת לך לאשה. יב והבאתה, אל-תוך ביתך; וגלחת, את-ראשה, ועשתה, את-צפרניה. יג והסירה את-שמלת שביה מעליה, וישבה בביתך, ובכתה את-אביה ואת-אמה, ירח זמים; ואחר כן תבוא אליה, ובעלתה, והיתה לך, לאשה. יד והיה אם-לא חפצת בה, ושלחתה לנפשה, ומכר לא-תמכרנה, בכסף; לא-תתעמר בה, תחת אשר עניתה. {ס}

ו כי-תהיין לאיש שתי נשים, האחת אהובה והאחת שנואה, וילדו-לו בנים, האהובה והשנואה; והיה הבן הבכור, לשנואה. טז והיה, ביום הנחילו את-בניו, את אשר-יהיה, לו--לא יוכל, לבכר את-בן-האהובה, על-פני בן-השנואה, הבכור. יז כי את-הבכר בן-השנואה זכיר, לתת לו פי שנים, בכל אשר-ימצא, לו: כי-הוא ראשית אנו, לו משפט הבכרה. {ס}

יח כי-יהיה לאיש, בן סורר ומורה--איננו שמע, בקול אביו ובקול אמו; ויסרו אותו, ולא ישמע אליהם. יט ותפשו בו, אביו ואמו; והוציאו אותו אל-זקני עירו, ואל-שער מקומו. כ ואמרו אל-זקני עירו, בננו זה סורר ומורה--איננו שמע, בקולנו; זולל, וסבא. כא ורגמהו כל-אנשי עירו באבנים, ומת, ובערת הרע, מקרבך; וכל-ישראל, ישמעו ויראו. {ס}

כב וכי-יהיה באיש, חטא משפט-מות--והומת; ותלית אותו, על-עץ. כג לא-תלין נבלתו על-העץ, כי קבור תקברנו ביום ההוא--כי-קללת א-להים, תלוי; ולא תטמא, את-אדמתך, אשר ידוד א-להיך, נתן לך נחלה. {ס}

כב

א לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו, נדחים⁴, והתעלמת, מהם: השב תשיבם, לאחיך. ב ואם-לא קרוב אחיך אליך, ולא ידעתו--ואספתו, אל-תוך ביתך, והיה עמך עד דרש אחיך אותו, והשבתו לו. ג וכן תעשה לחמרו, וכן תעשה לשמלתו, וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו, ומצאתה: לא תוכל, להתעלם. {ס}

ד לא-תראה את-חמור אחיך או שורו, נפלים בדרך, והתעלמת, מהם: הקם תקים, עמו. {ס} ה לא-יהיה כלי-גבר על-אשה, ולא-ילבש גבר שמלת אשה: כי תועבת ידוד א-להיך, כל-עשה אלה. {פ}

² Law about how to kill someone after a law of someone who is killed.

³ Two laws about animals foreshadow bird's nest law. Also foreshadows "falling" in fence law. Also, these animals could die if they are not helped.

⁴ Same meaning as סורר. These two words are interchanged between 4:19, 30:17 and 11:16, 11:28.

ו⁵ כי יקרא קן-צפור לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ, אפרחים או ביצים, והאם רבצת על-האפרחים, או על-הביצים--לא-תקח האם, על-הבנים. ז שלח תשלח את-האם, ואת-הבנים תקח-לך, למען ייטב לך, והארכת ימים. {ס}

ח כי תבנה בית חדש, ועשית מעקה לגגך; ולא-תשים דמים בביתך, כי-יפל הנפל ממנו.

Adultery . 10a&7

ט⁶ לא-תזרע פרמך, בלאים: פן-תקדש, המלאה הזרע אשר תזרע, ותבואת, הפרם. {ס}

י לא-תחרש בשור-ובחמר, יחדו. יא לא תלבש שעטנז, צמר ופשתים יחדו. {ס}

יב⁷ גדלים, תעשה-לך, על-ארבע כנפות כסותך, אשר תכסה-בה. {ס}

יג **כי-יקח איש**, אשה; ובא אליה, וישנאה. יד ושם לה עלילות דברים, והוצא עליה שם רע; ואמר, את-האשה הזאת לקחתי, ואקרב אליה, ולא-מצאתי לה בתולים. טו ולקח אבי הנער, ואמה; והוציאו את-בתולי הנער, אל-זקני העיר--השערה. טז ואמר אבי הנער, אל-הזקנים: את-בתי, נתתי לאיש הזה לאשה--וישנאה. יז והנה-הוא שם עלילות דברים לאמר, לא-מצאתי לבתך בתולים, ואלה, בתולי בתי; ופרשו, **השמלה**, לפני, זקני העיר. יח ולקחו זקני העיר-ההוא, את-האיש; ויסרו, אתו. יט וענשו אתו מאה כסף, ונתנו לאבי הנערה--כי הוציא שם רע, על בתולת ישראל; ולו-תהיה לאשה, לא-יוכל לשלחה כל-ימיו. {ס}

כ ואם-אמת היה, הדבר הזה: לא-נמצאו בתולים, לנער. כא והוציאו את-הנער אל-פתח בית-אביה, וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה--כי-עשתה נבלה בישראל, לזנות בית אביה; **ובערת הרע**, **מקרבך**. {ס}

כב **כי-ימצא איש שכב עם-אשה בעלת-בעל, ומתו גם-שניהם--האיש השכב עם-האשה, והאשה; ובערת הרע, מישראל**. {ס}

כג כי יהיה נער בתולה, מארשה לאיש; ומצאה איש בעיר, ושכב עמה. כד והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר ההוא, וסקלתם אתם באבנים ומתו--את-הנער על-דבר אשר לא-צעקה בעיר, ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו; **ובערת הרע, מקרבך**. {ס}

כה ואם-בשדה ימצא האיש, את-הנער המארשה, והחזיק-בה האיש, ושכב עמה: ומת, האיש אשר-שכב עמה--לבדו. כו ולנער לא-תעשה דבר, אין לנער חטא מות: כי באשר יקום איש על-רעהו, וירצחו נפש--בו, הדבר הזה. כז כי בשדה, מצאה; צעקה, הנער המארשה, ואין מושיע, לה. {ס}

כח **כי-ימצא איש, נער בתולה אשר לא-ארשה, ותפשה, ושכב עמה; ונמצאו. כט ונתן האיש השכב עמה, לאבי הנער--חמשים כסף; ולו-תהיה לאשה, תחת אשר ענה--לא-יוכל שלחה, כל-ימיו**. {ס}

כג

א **לא-יקח איש**, את-אשת אביו; ולא יגלה, כנף אביו. {ס}

ב⁸ **לא-יבא פצוה-דכא וכוות שפכה**, בקהל ידוד. {ס}

ג⁹ **לא-יבא ממזר**, בקהל ידוד: גם דור עשירי, לא-יבא לו בקהל ידוד. {ס}

ד **לא-יבא** עמוני ומואבי, בקהל ידוד: גם דור עשירי, לא-יבא להם בקהל ידוד עד-עולם. ה על-דבר אשר לא-קדמו אתכם, בלחם ובמים, בדרך, בצאתכם ממצרים; ואשר שכר עליך את-בלעם בן-בעור, מפתור ארם נהרים--לקלך. ו ולא-אבה ידוד א-להיך, לשמע אל-בלעם, ויהפך ידוד א-להיך לך את-הקללה, לברכה: כי אהבך, ידוד א-להיך. ז לא-תדרש שלמם, וטבתם, כל-ימך, לעולם. {ס}

ח לא-תתעב אדמי, כי אחיך הוא; לא-תתעב מצרי, כי-גר היית בארצו. ט בנים אשר-יולדו להם, דור שלישי--יבא להם, בקהל ידוד. {ס}

י **כי-תצא מחנה, על-איביך; ונשמרת--מכל, דבר רע. יא כי-יהיה בך איש, אשר לא-יהיה טהור מקרה-לילה--ונצא אל-מחוץ למחנה, לא יבא אל-תוך המחנה. יב והיה לפנות-ערב, ירחץ במים; וכבא השמש, יבא אל-תוך המחנה. יג ויד תהיה לך, מחוץ למחנה; ויצאת שמה, חוץ. יד ונתן תהיה לך, על-אזנך; והיה, בשבתך חוץ, וחרפתה בה, ושבת וכסית את-צאתך. טו כי ידוד א-להיך מתהלך**

⁵ Bird's nest is usually on a roof, see Ps 102:8 – "I am like a lone bird on a roof."

⁶ Related to previous as part of the triad of house, field, wife as in 20:5-8.

⁷ Just mentioned a law about clothing – what you can't wear and what you must wear. Connects to clothing above.

⁸ More people one can't marry.

⁹ Mamzer is the result of incest.

בִּקְרָב מִחֲנֶה, לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לִפְנֵיךָ, וְהָיָה מִחֲנֶיךָ, קְדוֹשׁ: וְלֹא-יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר, וְשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ. {ס}

טז לֹא-תִסְגִּיר עֶבֶד, אֶל-אֲדֹנָיו, אֲשֶׁר-יִגְצַל אֶלֶיךָ, מֵעַם אֲדֹנָיו. יז עֲמַן יֹשֵׁב בְּקִרְבְּךָ, בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ--בְּטוֹב לוֹ; לֹא, תִּוָּנֶנּוּ. {ס}

יח לֹא-תִהְיֶה קְדוֹשָׁה, מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל; וְלֹא-יִהְיֶה קְדוֹשׁ, מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. יט לֹא-תִבְיֵא אֲתָנּוּ זֹנֶה וּמַחִיר כֶּלֶב, בֵּית יְדוּד א-לֵהֵיךָ--לְכָל-נְדָרָה: כִּי תוֹעֲבַת יְדוּד א-לֵהֵיךָ, גַּם-שְׁנִיָּהֶם. {ס}

כ לֹא-תִשְׁיַךְ¹⁰ לְאֲחֵיךָ, נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֶכְל: נֶשֶׁךְ, כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁךְ. כא לִנְכְרֵי תִשְׁיַךְ, וְלֹא-חֵיךָ לֹא תִשְׁיַךְ--לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְדוּד א-לֵהֵיךָ, בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ, עַל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. {ס}

כב כִּי-תִדְרֹךְ נְדָרָה לִיהוֹנָה א-לֵהֵיךָ, לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ: כִּי-דָרַשׁ יְדָרְשֶׁנּוּ יְדוּד א-לֵהֵיךָ, מֵעַמָּךְ, וְהָיָה בְּךָ, חֹטֵא. כג וְכִי תִחַדֵּל, לְגִדֹר--לֹא-יִהְיֶה בְּךָ, חֹטֵא. כד מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ, תִּשְׁמֹר וְעִשִׂיתָ: כֹּאֲשֶׁר יְדַרְתָּ לִיהוֹנָה א-לֵהֵיךָ, נְדָבָה, אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, בְּפִיךָ. {ס}

כה כִּי תִבְאֵ בְכֶרֶם רֵעֶךָ, וְאִכְלָתָ עֲנָבִים כְּנִפְשְׁךָ שְׂבָעְךָ; וְאֶל-כֶּלֶיךָ, לֹא תִתֵּן. {ס}

כו כִּי תִבְאֵ בְקִמְת רֵעֶךָ, וְקִטְפָת מְלִילַת בְּיָדְךָ; וְחִרְמַשׁ לֹא תִנְיֹף¹¹, עַל קִמְת רֵעֶךָ. {ס}

כז

א בִּי-יִסַח אִישׁ אִשָּׁה, וּבַעֲלָהּ; וְהָיָה אִם-לֹא תִמְצָא-חֵן בְּעֵינָיו, כִּי-מִצָּא בָּהּ עֲרוֹת דָּבָר--וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ, וְשָׁלַחָה מִבֵּיתוֹ. ב וְיִצְאָהּ, מִבֵּיתוֹ; וְהִלְכָה, וְהָיְתָה לְאִישׁ-אַחֵר. ג וּשְׂנֵאָהּ, הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן, וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ, וְשָׁלַחָה מִבֵּיתוֹ; אוֹ כִּי מוֹת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן, אֲשֶׁר-לָקַחָה לוֹ לְאִשָּׁה. ד לֹא-יִוָּכַל בַּעֲלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר-שָׁלַחָה לְשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהִיּוֹת לוֹ לְאִשָּׁה, אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמֵאָה--כִּי תוֹעֲבָה הוּא, לִפְנֵי יְדוּד; וְלֹא תִחַטֵּיא, אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְדוּד א-לֵהֵיךָ, נָתַן לְךָ נַחֲלָה. {ס}

ה בִּי-יִסַח אִישׁ, אִשָּׁה חֲדָשָׁה--לֹא יֵצֵא בְּצַבָּא, וְלֹא-יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל-דָּבָר: נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ, שְׁנֵה אַחַת, וְשָׂמַח, אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-לָקַח.

Stealing .10b&8

ו לֹא-יִחַבֵּל רְחִים, וְרִכָּב: כִּי-נִפְשׁ, הוּא חֵיבֵל. {ס}

ז כִּי-יִמְצָא אִישׁ, גֹּנֵב נִפְשׁ מֵאֲחֵיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִתְעַמֵּר-בּוֹ, וּמְכָרוֹ--וּמֵת הַגֹּנֵב הַהוּא, וּבַעֲרַת הָרֶעַךְ מִקִּרְבְּךָ. {ס}

ח הַשְּׂמֹר בְּגִנַּע-הַצְּרַעַת לְשֹׁמֵר מֵאֵד, וְלַעֲשׂוֹת: כָּל אֲשֶׁר-יִוְרוּ אֶתְכֶם הַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם, כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם--תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת. ט זָכוֹר, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְדוּד א-לֵהֵיךָ לְמַרְגִּים, בְּדָרְךָ, בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם. {ס}

י כִּי-תִשָּׂה בְרֵעֶךָ, מִשָּׂאֵת מְאוּמָה--לֹא-תִבְאֵ אֶל-בֵּיתוֹ, לַעֲבֹט עִבְטוֹ. יא בְּחוּץ, תַּעֲמִד¹²; וְהָאִישׁ, אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׂה בּוֹ, יוֹצֵא אֶלֶיךָ אֶת-הָעִבּוֹט, הַחוּצָה. יב וְאִם-אִישׁ עֲנִי, הוּא--לֹא תִשָּׁכַב, בְּעִבְטוֹ. יג הָשִׁב תִּשְׁיֵב לוֹ אֶת-הָעִבּוֹט כְּבוֹא הַשְּׂמֵשׁ, וְשָׁכַב בְּשִׁלְמוֹתוֹ וּבְרִכְךָ; וְלֵךְ תִּהְיֶה צְדָקָה, לִפְנֵי יְדוּד א-לֵהֵיךָ. {ס}

יד לֹא-תַעֲשֶׂק שְׂכִיר, עֲנִי וְאֲבִיוֹן, מֵאֲחֵיךָ, אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בְּשַׁעֲרֶיךָ. טו בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא-תִבְאֵ עָלָיו הַשְּׂמֵשׁ, כִּי עֲנִי הוּא, וְאֲלֵיו, הוּא נֹשֵׂא אֶת-נִפְשׁוֹ; וְלֹא-יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל-יְדוּד, וְהָיָה בְּךָ חֹטֵא. {ס}

טז לֹא-יִוָּמְתוּ אַבּוֹת עַל-בָּנִים, וּבָנִים לֹא-יִוָּמְתוּ עַל-אֲבוֹת: אִישׁ בְּחֹטְאוֹ, יוֹמְתוֹ. {ס}

יז לֹא תִטָּה, מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם; וְלֹא תִחַבֵּל, בְּגֹד אֱלֻמְנָה. יח וְזָכַרְתָּ, כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם, וּנִפְדָּךְ יְדוּד א-לֵהֵיךָ, מִשָּׁם; עַל-כֵּן אֲנִכִּי מִצְוֶיךָ, לַעֲשׂוֹת, אֶת-הַדָּבָר, הַזֶּה. {ס}

יט כִּי תִקְצֹר קִצְיֶיךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׂכַחְתָּ עִמָּךְ בְּשָׂדֶךָ, לֹא תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ--לִגֵּר לְיְתוֹם וְלֹא-לְמִנְה, יִהְיֶה: לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְדוּד א-לֵהֵיךָ, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. {ס}

כ כִּי תִחַבֵּט זֵיתֶךָ, לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ: לִגֵּר לְיְתוֹם וְלֹא-לְמִנְה, יִהְיֶה. כא כִּי תִבְצֹר פְּרִמֶךָ, לֹא תַעֲוֹלֵל אַחֲרֶיךָ: לִגֵּר לְיְתוֹם וְלֹא-לְמִנְה, יִהְיֶה. כב וְזָכַרְתָּ, כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם; עַל-כֵּן אֲנִכִּי מִצְוֶיךָ, לַעֲשׂוֹת, אֶת-הַדָּבָר, הַזֶּה. {ס}

כה

¹⁰ Bite connects to dog.

¹¹ Sounds like תנאף.

¹² The Mezorah also has to stay outside the camp.

א כי-יהיה ריב בין אנשים, ונגשו אל-המשפט ושפטום; והצדיקו, את-הצדיק, והרשיעו, את-
הרשע. ב והיה אם-בן הכות, הרשע--והפילו השפט והכהו¹³ לפניו, כדי רשעתו במספר. ג ארבעים
יכנו, לא יסיף: פן-יסיף להכתו על-אלה מכה רבה, ונקלה אחיו לעיניו.
ד לא-תחסם שור, בדישו. {ס}

ה כי-ישבו אחים יחדו, ומת אחד מהם ובו אין-לו--לא-תהיה אשת-המת החוצה, לאיש
זר: יבמה זבא עליה, וילקה לו לאשה ויבמה. ו והיה, הבכור אשר תלד--קום, על-שם אחיו
המת; ולא-ימחה שמו, מישראל. ז ואם-לא יחפץ האיש, לקחת את-יבמתו; ועלתה יבמתו
השערה אל-הזקנים, ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה, יבמי. ח וקראו-לו
זקני-עירו, ודברו אליו; ועמד ואמר, לא חפצתי לקחתה. ט ונגשה יבמתו אליו, לעיני הזקנים,
וחלצה נעלו מעל רגלו, וירקה בפניו; וענתה, ואמרה, ככה יעשה לאיש, אשר לא-יבנה את-בית
אחיו. י ונקרא שמו, בישראל: בית, חלוץ הנעל. {ס}

יא כי-ינצו אנשים יחדו, איש ואחיו, וקרבה אשת האחד, להציל את-אישה מיד מכהו; ושלחה
ידה, והחזיקה במבשיו. יב וקצתה, את-כפה: לא תחוס, עיניו. {ס}
יג לא-יהיה לך בכיסך, אבן ואבן: גדולה, וקטנה. יד לא-יהיה לך בביתך, איפה ואיפה: גדולה,
וקטנה. טו אבן שלמה וצדק יהיה-לך, איפה שלמה וצדק יהיה-לך--למען, יאריכו ימך, על האדמה,
אשר-ידוד א-להיך נתן לך. טז כי תועבת ידוד א-להיך, כל-עשה אלה: כל, עשה עול. {פ}

יז זכור, את אשר-עשה לך עמלק, בדרך, בצאתכם ממצרים. יח אשר קרן בדרך, ויזנב בך כל-
הנחשלים אחריך--ואתה, עיף ונגע; ולא ירא, א-להים. יט והיה בהניח ידוד א-להיך לך מכל-
אויבך מסיב, בארץ אשר ידוד-א-להיך נתן לך נחלה לרשתה--תמחה את-זכר עמלק, מתחת
השמים; לא, תשכח. {פ}

כו

א והיה, כי-תבוא אל-הארץ, אשר ידוד א-להיך, נתן לך נחלה; וירשתה, וישבת בה. ב ולקחת מראשית
כל-פרי האדמה, אשר תביא מארצך אשר ידוד א-להיך נתן לך--ושמת בטנא; והלכת, אל-המקום,
אשר יבחר ידוד א-להיך, לשכון שמו שם. ג ובאת, אל-הכהן, אשר יהיה, בימים ההם; ואמרת אליו,
הגדתי היום ליהוה א-להיך, כי-באתי אל-הארץ, אשר נשבע ידוד לאבותינו לתת לנו. ד ולקח הכהן
הטנא, מידך; והניחו--לפני, מזבח ידוד א-להיך. ה וענית ואמרת לפני ידוד א-להיך, ארמי אבד אבי,
וירד מצרימה, ויגר שם במתי מעט; ויהי-שם, לגוי גדול עצום ורב. ו וירעו אתנו המצרים, ויענונו;
ויתנו עלינו, עבדה קשה. ז ונצעק, אל-ידוד א-להי אבותינו; וישמע ידוד את-קולנו, וירא את-ענינו ואת-
עמלנו ואת-לחצנו. ח ויוצאנו ידוד, ממצרים, ביד חזקה ובזרע נטויה, ובמרא גדל--ובאותות,
ובמפתים. ט ויבאנו, אל-המקום הזה; ויתן-לנו את-הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש. י ועתה, הנה
הבאתי את-ראשית פרי האדמה, אשר-נתתה לי, ידוד; והנחתו, לפני ידוד א-להיך, והשתחוית, לפני
ידוד א-להיך. יא ושמת בכל-הטוב, אשר נתן-לך ידוד א-להיך--ולביתך: אתה, וחלוי, והגר, אשר
בקרבתך. {ס}

יב כי תכלה לעשר את-כל-מעשר תבואתך, בשנה השלישית--שנת המעשר: ונתתה לחלוי, לגר ליתום
ולאלמנה, ואכלו בשעריך, ושבעו. יג ואמרת לפני ידוד א-להיך בערתי הקדש מן-הבית, וגם נתתו לחלוי
ולגר ליתום ולא למנה, ככל-מצותך, אשר צויתני: לא-עברתי ממצותיך, ולא שכחתי. יד לא-אכלתי
באני ממנו, ולא-בערתי ממנו בטמא, ולא-נתתי ממנו, למת; שמעתי, בקול ידוד א-להי--עשיתי, ככל
אשר צויתני. טו השקיפה ממעון קדשך מן-השמים, וברך את-עמך את-ישראל, ואת האדמה, אשר
נתתה לנו--כאשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש.¹⁴ {ס}

¹³ Hitting connects to hitting the olive tree in 24:20.

¹⁴ These last four words also begin the Mizvot section in 6:3.